

til Her og Flaade, som af de Naturalgjenstande, som slutte sig til Krigsvæsenet, under den særlige Forfatnings Omraade, hvormod Lovgivningen desangaaende skulde henlægges til Fællesforfatningen. I Udvalget har man under tidligere Forhandlinger holdt fast ved, at, saalænge man ikke kjendte Fællesforfatningen, og navnlig Repræsentationen i Fællesforfatningen, var det vigtigt at holde fast paa Lovgivningen angaaende denne Gjenstand, der, om jeg maa bruge det Udtryk, er den sømste Bestatningsgjenstand, som Landet har, en Bestatningsgjenstand, som man allerstidst bør overdrage til en ganske ukjendt Bestatningsmagts Indflydelse. Det er blevet noksom oplyst, at det nærværende Forhold netop har denne Natur, at det i alt Væsentligt bestandigt har havt den Natur, og at der ikke kan være nogen Sikkerhed derved, at man siger, at Bestyrelsen af Udskrivningen skal ligge under den særlige Magts Omraade, thi i Bestyrelsen ligger ikke den Bestyrelse, som er den vigtigste, Bestyrelsen kan ikke gjøre Andet end udføre Loven, men der, hvor Loven kan forandres, kan den forandres i en saadan Retning, som paa ingen Maade vilde være tilfredsstillende for den særlige Landsdeel. Man har meent, at Alt, hvad der kan forlanges af Kongeriget i denne Henseende, ligesom med Hensyn til enhver anden Dølse, er, at det yder sin lovlige Andeel til de fælles Formaal af den Bestaafenhed, som Fællesstaten kræver, for at kunne opfylde sine Forpligtelser, men paa hvilken Maade det tilvelebringer det, har man som en almindelig Sætning meent skulde være dets Anliggende alene, og dette har ogsaa i alle andre Retninger fundet Regjeringens Anerkjendelse, kun ikke i denne, og dog medfører det i denne ikke den allerringeste større Vanskelighed end i alle de andre. Det er det væsentligste Forslag, som her foreligger. Der foreligger et Forslag fra Rigsdagsmanden for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Hass), som gaaer ud paa, at den Bestemmelse, som i begge de foreliggende Forslag er knyttet til Paragraphen, nemlig at Forandringer i den kunne foregaa ved Lov, skal bortfalde, det vil altsaa sige, at Forandringer i § 2 kun skulle kunne foretages ad grundlovmæssig Wei. Men, naar

det ærede Medlem lægger Mærke til, at den grundlovmæssige Wei, som fastholdes ved det nu vedtagne Lovforslag, og ogsaa ved det Lovforslag, som blev vedtaget ved 2den Behandling, gaaer ud paa at vedligeholde de samme Former som dem, vi nu bruge, og at disse Former have forekommet de fleste meget vanskelige, saa synes jeg, at dette Forslag ikke er paa sin Plads, angaaende en Paragraph, om hvilken Alle maae erkende, at der efter en høj Grad af Sandsynlighed vil blive enkelte Gjenstande, om just ikke meget vigtige, saa dog Gjenstande, som man maatte ønske snart afgjorte, og som kunne kræve en nærmere Betegnelse af, hvorunder de skulle henføres. Tanker man sig nu, at en Gjenstand af ikke stor Betydning skulde kræve en grundlovmæssig Behandling, og at en Oplosning af Rigsbagen maaskee kunde komme til at finde Sted, blot for at faae dette Spørgsmaal afgjort, saa vil man see, hvor store Ulemper denne Forandring vilde medføre. Jeg veed ikke, om det ærede Medlem noie har lagt Mærke dertil, da han stillede dette Forslag, og om han ikke maaskee ved nærmere Overveelse kunde beslutte sig til at tage Forslaget tilbage. — Jeg maa gjøre den Bemærkning for mit eget Vedkommende, at den Forandring, som jeg har foreslaaet i § 4, først indtræder under den Forudsætning, at den af mig foreslaaede § 2 indsættes istedetfor den § 2, som findes i Udkastet.

Justitsministeren: Med Hensyn til

§ 2 er Hovedspørgsmaalet, hvorvidt man i Paragraphen skal opregne de Gjenstande, som skulle anses for fælles, eller derimod de Gjenstande, som skulle være særlige for Kongeriget Danmark. Det vil fremgaae af det Udkast til en Grundlov, som er blevet fremlagt her i Rigsdagen, at Regjeringen har anseet det hensigtsmæssigere, at man angav, hvilke Statsanliggender der for Fremtiden, naar Grundlovsforandringerne træde i Kraft, skulle henregnes til de særlige. Der er heller ikke, saavidt jeg har bemærket, fremkommet nogen Indvending imod, at den Opregning, som fandtes i Udkastet, og som nu atter er optagen af Rigsdagsmanden for Holbø Amt 2den Valgkreds (Tscherning), ikke skulde være nødvendig eller fuldstændig. I de Forhandlinger,